

Amsterdam, 10 mei 2010

Op diens verzoek aan: Rechter-Commissaris Mr P.B. Martens, Amsterdam

Van: Prof. dr J.J.G. Jansen, www.arabistjansen.nl

1. Notitie over het Koranvers 2:256, 'Er is geen dwang in de godsdienst'. De islam leert dat dit vers is 'geabrogeerd', dat wil zeggen: door latere openbaringen 'opgeheven'.

Toelichting: Soera 2, waar dit Koranvers in voorkomt, is volgens vriend en vijand de eerste soera die in Medina geopenbaard is. Ik acht het niet mogelijk dat de klagende partijen of de Officier van Justitie een islamitische wetgeleerde of een academische Arabist kunnen vinden die dit tegenspreekt. Ik beschouw het dan ook als overbodig aan deze daterings- en chronologiekwestie hier verder werk, tijd en aandacht te besteden. De datering van Soera 2 is breed onweersproken. Zie bijvoorbeeld W. Montgomery WATT, *Inleiding tot de Koran*, Utrecht z.j., p. 220 bovenaan: 'Alle chronologische indelingen beschouwen soera 2 als de eerste van de Medinensische soera's'.

Ook de Koranvertaling van Fred Leemhuis stelt dat Soera 9 uit Medina dateert (blz. 129), en na Soera 5 geopenbaard is. Van Soera 5 zegt Leemhuis dan weer dat deze na 48 is neergedaald (blz. 77), en zo voort. Ook volgens Leemhuis is Soera 2 dus ouder dan Soera 9.

Mohammed, de profeet van de islam, heeft zich in 622 in Medina gevestigd waar hij in 632 is overleden. Soera 9 dateert volgens vriend en vijand uit een late fase van die periode in Medina, volgens de meeste geleerden in ieder geval van na de verovering van Mekka door de moslims in 630. Er zijn zelfs geleerden die menen dat Soera 9 de laatste soera is die in Medina is geopenbaard. Eventuele tegenstellingen tussen Soera 9 en Soera 2 worden dan ook beslist in die zin, dat de voorschriften vervat in Soera 9 de heersende voorschriften van de islam en de sharia dienen te worden.

Hoe kunnen wij zo zeker weten dat dit zo is? In *The Reliance of the Traveller*, het al vaak genoemde Engels/Arabische sharia-handboek van de hand van Nuh H.M. Keller, lezen we op blz. 629: *When two primary texts seem to contend, [the judge] gives precedence to: those which supersede previous rulings.* Het woord *previous* is hier cruciaal voor het begrip. Dit handboek, *Reliance*, noem ik hier alleen vanwege het feit dat het in deze zaak reeds min of meer bekend is, maar er bestaan geen handboeken over de islam en de sharia die voor moslims door moslims gemaakt zijn die over deze kwestie iets anders beweren.

Het principe van de abrogatie wordt in de Koran zelf uiteengezet, het is geen bedenksel van buitenstaanders. Koran 2:106, in de vertaling van Leemhuis: 'Welk teken [=koranvers, HJ] Wij ook afschaffen of doen vergeten, Wij komen met iets beters of overeenkomstigs.' 'Afschaffen' is het Nederlandse woord waarmee in 2:106 zowel Leemhuis als Kramers 'abrogeren' weergeeft. Koran 22:52: 'God schaft af'.

Soera 9 dateert uit de periode in Medina (dat wil zeggen: 622-632). Het is niet de eerste soera uit die periode, want als zodanig wordt soera 2 beschouwd. Soera 9 komt in de tijd dus na soera 2, en Soera 9 abrogeert derhalve de regelingen die voorkomen in soera 2 wanneer deze in strijd zijn met regelingen vervat in soera 9.

Soera 9:29 bevat, in de vertaling van Leemhuis, de zinsnede 'Strijd tegen hen die niet in God geloven' en die 'niet verbieden wat God en zijn Gezant verbieden'. Dit verbieden is niet in overeenstemming te brengen met 'er is geen dwang in de godsdienst', 2:256. Verbieden impliceert immers dwang.

De gebiedende wijs waarmee het vers 9:29 begint, *qaatiluu*, is beter te vertalen als 'beoorlooft'. De wortel *qtl* waar dit woord op teruggaat, betekent 'doden'. De specifieke grammaticale vorm die hier wordt gebruikt, gaat volgens grammatici wel terug op een betekenis als 'elkaar [trachten te] doden'. Ook hier zal de klagende partij of de Officier geen islamitische wet- en schriftgeleerde of een academische Arabist kunnen vinden die dit tegenspreekt.

Dat deze strijd of oorlog op een gegeven moment ophoudt, is in de praktijk juist. In theorie stellen de islamitische wet- en schriftgeleerden evenwel dat de *plicht* tot het voeren van deze strijd blijft bestaan tot aan de Laatste Dag. In de *Reliance* stelt de auteur op blz. 602, de laatste regels van de bladzij, dat de verplichting tot het voeren van Jihad, in de Engelse tekst: *the time and place for [it]*, blijft bestaan tot aan de wederkomst van Jezus, in de Engelse tekst: *the final descent of Jesus (upon whom be peace)*.

Ook hier zal de klagende partij of de Officier geen islamitische wet- en schriftgeleerde of academische Arabist kunnen vinden die dit tegenspreekt. De wet- en schriftgeleerden van de islam maken vanouds dan ook een scherp onderscheid tussen 'het Huis van de Vrede' en het 'Huis van de Oorlog'. Deze onderscheiding is de grondslag van het islamitisch internationaal recht. Over deze tweedeling bestaat een uitgebreide literatuur. Ik kan me slecht voorstellen dat een academisch Arabist of een islamitisch wet- en schriftgeleerde een Rechtbank hierover in het openbaar begeert te misleiden.

=====

2. Over de kwestie dat correctie van onislamitisch gedrag eerst verbaal en vervolgens met geweld dient te geschieden:

Uit de canonieke Traditieverzameling van Muslim (9de eeuw):

Chapter 21: CONCERNING THE FACTS THAT INTERDICTION AGAINST ABOMINABLE IS A PART OF FAITH, THAT FAITH INCREASES AND DIMINISHES; ENJOINING THAT WHICH IS GOOD AND FORBIDDING THAT WHICH IS ABOMINABLE ARE OBLIGATORY (ACTS)

Book 001, Number 0079:

It is narrated on the authority of Tariq b. Shihab: It was Marwan who initiated (the practice) of delivering khutbah (address) before the prayer on the 'Id day. A man stood up and said: Prayer should precede khutbah. He (Marwan) remarked, This (practice) has been done away with. Upon this Abu Sa'id remarked: This man has performed (his duty) laid on him. I heard the Messenger of Allah as saying: **He who amongst you sees something abominable should modify it with the help of his hand; and if he has not strength enough to do it, then he should do it with his tongue,** and if he has not strength enough to do it, (even) then he should (abhor it) from his heart, and that is the least of faith.

Book 001, Number 0081:

It is narrated on the authority 'Abdullah b. Mas'ud that the Messenger of Allah (may peace and blessings be upon him) observed: Never a Prophet had been sent before me by Allah towards his nation who had not among his people (his) disciples and companions who followed his ways and obeyed his command. Then there came after them their successors who said whatever they did not practise, and practised whatever they were not commanded to do. He who strove against them with his hand was a believer: he who strove against them with his tongue was a believer, and he who strove against them

with his heart was a believer and beyond that there is no faith even to the extent of a mustard seed. Abu Rafi' said: I narrated this hadith to 'Abdullah b. 'Umar; he contradicted me. There happened to come 'Abdullah b. Mas'ud who stayed at Qanat, and 'Abdullah b 'Umar wanted me to accompany him for visiting him (as 'Abdullah b. Mas'ud was ailing), so I went along with him and as we sat (before him) I asked Ibn Mas'ud about this hadith. He narrated it in the same way as I narrated it to Ibn 'Umar.

<http://www.usc.edu/schools/college/crcc/engagement/resources/texts/muslim/hadith/>

De mededeling over hand, tong en hart ook in de canonieke verzameling van Abuu Daawuud: Kitaab aS-Salaat, editie (Al-Khaalidii, Beiroet 2007, p. 187 nummer 1140) "Wie een verboden zaak ziet die hij kan veranderen met met zijn hand, laat hem die veranderen met zijn hand: en als hij dat niet kan dan met zijn tong en als hij dat niet kan dan met zijn hart, en dat is de zwakste vorm van geloof".

Ik ben zo nodig bereid om indien de Officier of de klagende partij dit bestrijdt, op deze kwesties terug te komen.

Hoogachtend,

Amsterdam, 10 mei 2010

Hans Jansen
Prof. dr J.J.G. Jansen